

аз-тъ му. Отъ тамъ отъ дѣто тѣбаше то да добые по-добро
име прѣдъ публикѣ-тъ и да ся утвърди вътрешно-то негово
благосъстояніе за да успеѣ по-добрѣ, то станѣ причина да ся
породятъ личны негодования между учителя-тъ, неудоволствія
между членове-тъ на община-тъ, и да ся распрѣснатъ и раз-
несатъ повѣтъ неблагопріятны слухове за него. Ный ще ся по-
забавимъ да обяснимъ това събытіе, което станѣ причина не са-
мо за упаданіе-то на училище-то за нѣколко врѣме но и за
похуваніе-то на всички Габровскѣ община. И тѣй нека ся
повърнемъ да закачимъ отъ идваніе-то на Г. Бурмова въ Га-
брово.

Г-нъ Бурмовъ ся-прѣпорѣчи твърдѣ добрѣ отъ Одесско-то
попечителство, а още повече той самъ ся прѣпорѣчи съ рев-
ностъ-тъ и прилѣжаніе-то си надъ ученицы-тъ си и съ безу-
коризненно-то си нравствено поведєніе, тѣй що Габровска-
та община и въобще всички Габровцы останѣхъ задоволны отъ
него, и оцѣнявахъ го както тѣбаше. И ако да ся виждаше че
показвахъ особенно нѣкое благоволеніе къмъ Г-на Костовича,
то бѣ поради заслугы-тъ му и старини-тъ му, не по каприци-
озно прѣдпочтеніе но по простодушіе, или да кажемъ по об-
щый-тъ обичай на мѣсто-то да прѣдпочитатъ по-стары-тъ.
Габровскы-тъ жители, и особенно по първы-тъ имахъ наисти-
нѣ на голѣмъ почетъ Г. Костовича, не толкозь за ученіе-то му
колкуто за добро-то му обхожданіе и докарваніе съ хора-та, на
коего много ся гледа и днесъ въ Българіѣ, но тѣ вардяхъ при-
лично-то уваженіе и къмъ Г. Бурмова, както по прѣпорученіе-
то на Одесско-то попечителство, тѣй и по достоинство-то му.
Ще приложимъ още че Габровска-та община освѣнъ лично-то
си благоволеніе къмъ Г. Костовича имаше още и като свято
зарѣчаніе-то на покойны-тъ Директоры за да иматъ за много
врѣме въ училище-то си Г. Костовича (37), и желаяхъ тѣ що-
то съ Г. Бурмова за по добрѣ да остане и Костовичъ за нѣ-
колко врѣме още. Та не щѣше и да е злѣ ако да ся съедине-

(37) Видѣ страницѣ 32, още и въ други не издадени писма.